

ТРОШКОВИ ПОСТУПКА

Предлагач у поступку заштите права на суђење у разумном року, има право да у овом поступку ангажује адвоката, као пуномоћника, као и право на накнаду потребних и опредељених трошкова овог поступка, у ситуацији када су његов приговор за убрзавање поступка или друго правно средство (жалба), усвојени.

Из образложења:

„...Из списка и разлога побијаног решења произилази, да је решењем Апелационог суда у Београду Р4р 38/20 од 18.11.2020. године, исправљеним решењем под истим бројем од 09.12.2020. године, усвојен приговор АА јер је утврђено да је у поступку пред тим судом у предмету Гж1 бр. 3329/19 предлагачу повређено право на суђење у разумном року, те је поступајућем судији наложено да у року од 30 дана, од дана пријема решења, донесе одлуку по изјављеном правном леку и писменом изразом одлуке, оконча овај поступак. Тим решењем није одлучено о захтеву предлагача за накнаду трошкова поступка насталих по поднетом приговору, те је на захтев предлагача за доношење допунског решења, побијаним решењем одбијен захтев за накнаду ових трошкова. Ово из разлога што је првостепени суд, полазећи од садржине одредби члана 28. став 3. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује на основу члана 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, оценио да је овај поступак вођен у интересу предлагача, за чије покретање није неопходно правно образовање и искуство, односно ангажовање адвоката као пуномоћника.

Врховни касациони суд налази да се жалбом предлагача основано указује да се изложени став првостепеног суда заснива на погрешној примени права.

Наиме, приговор ради убрзавања поступка је правно средство прописано Законом о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15). Како овим законом није посебно уређено питање накнаде трошкова поступка, изузев одређења у члану 3. да странка не плаћа судску таксу, приликом одлучивања о захтеву странке за накнаду тих трошкова, имају се применити, сагласно члану 7. став 3. закона, правила Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр.25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“, бр. 46/95 ... 106/15), који у члану 30. став 2. упућује на примену Закона о парничном поступку.

Законом о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14) прописано је да странке могу да предузимају радње у поступку лично или преко пуномоћника (члан 85.); да су парнични трошкови издаци учињени у току или поводом поступка и да обухватају и награду за рад адвоката и других лица којима закон признаје право на награду (члан 150.); странка која у целини изгуби парницу дужна је да противној странци накнади трошкове (члан 153.); суд ће приликом одлучивања који ће трошкови да се накнаде странци да узме у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице, ценећи све околности, а ако је прописана тарифа за награде адвоката или за друге трошкове, ови трошкови

одмериће се по тој тарифи (члан 154.); о накнади трошкова одлучује суд на одређени захтев странке, без расправљања, с тим што је странка дужна да у захтеву определи врсту и износ трошкова за које тражи накнаду (члан 163. ст. 1. и 2.).

Полазећи од садржине наведених одредби закона, Врховни касациони суд налази да предлагач у поступку заштите права на суђење у разумном року има право на накнаду потребних и одређених трошкова овог поступка, у ситуацији када су његов приговор за убрзавање поступка или друго правно средство (жалба), усвојени. Супротно ставу из побиијаног решења, предлагач, независно од свог правничког знања или искуства, има право да у овом поступку ангажује адвоката, као свог пуномоћника и да по том основу захтева накнаду трошкова, према одговарајућој тарифи којом је прописана награда за њихов рад.

Сагласно изложеном, имајући у виду да је приговор предлагача у овом поступку усвојен, применом члана 153. став 1, 154. и члана 163. став 1. Закона о парничном поступку, који се примењују на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, досуђени су му тражени и одређени трошкови за састав приговора од стране адвоката, а према Тарифном броју 13. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката. Предлагачу нису досуђени трошкови за састав жалбе, с обзиром да их није тражио.“

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рж1 р 2/2021 од 9.2.2021. године, усвојене на седници Грађанског одељења од 16.03.2021. године)